

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

LIV. Vriel Elector XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

fuit, prout à Trithemio Epist. 31, proditum. Interfuit & Comitibus aliis. Iterum an. 1507. Constantiæ Comitibus, ubi de Germaniæ pace belloque adversus Venetos faciendo multa. Invaletudine, præsertim lumbagine ferè semper conflictabatur. Obiisse ait Bruschius an. 1508. mense Septembri, & diem indicat M. S. L. 17. Calend. Octob. Epitaphium verò sic habet in summo templo: Iacobo de Liebenstein optimo & clementissimo Præsuli, qui anno, ex quo Pontificatum iniverat, secundo, mense Julio die XVI. bonis omnibus Ecclesiæ vicem dolentibus decessit, posteri bene merenti posuerunt. Videntur autem hic ejus anni non ab Electione, sed à consecratione putari. Hucusque ferè ad literam Serarius.

LIV. VRIEL ELECTOR XXXVIII.

URiel è Nobilium Suevorum de Gemmingen profapia prodiit in lucem, luce majori illustratus, dum legum Doctor, eodem tempore inter Nobiles rara avis, dein ædis majoris Moguntinæ Decanus, & tandem Ecclesiæ maximæ Elector est confirmatus. Ne inter Urielem & Erfordenses cives grave nasceretur bellum, autoritate sua impedivit Maximilianus Imperator Urieli clementissimus, dum misit litis arbitrum Laurentium Bibræum Herbipolensium Episcopum laudatissimum. Conventui idem Elector interfuit Imperij publico Treviris præsentè Cæsare, ubi inconsutilem Christi Servatoris nostri vestem denuo viderunt, & eadem Deum Hominem nostri causâ ornatum venerati sunt. *Fragi Virum & parcum* dixerunt non pauci Urielem: unde asserunt, cum fortè incidisset in furem cellæ vinariæ insidiantem, irâ adeò incensum fuisse, ut arrepto ligno obvio furis caput aut cervicem infregit: quo inexpectato mortis eventu usque adeò mutatum, aut veriùs ad agendam pœnitentiam conversum esse, meminerunt etiam, ut clam relicta Electorali dignitate Carthusianorum solitudinem sibi elegerit toti mundo mortuus an. 1514 Sedis 6. sub Julio II. Vide Serarium, qui partem hanc ultimam vocavit admodum dubiam, haud immeritò: nam crebrò fabula huic non absimilis in cellis vinariis, aut inter pocula nascitur, & dum bis terve repetitur, instar historiæ venditur, emittur, amatur & confirmatur.